

Теоретичні побудови і практичний досвід демонструють ефективність методу наукової освіти і створення інтегрованого знання та інших філософсько-освітніх корелятивів, які утворюють дієздатну, сучасну, креативну особистість. Якщо раніше освіта передбачала лише дидактичні зусилля над матеріалами науки, то сьогодні вона використовує в пізнавальних процедурах методи, властиві науці. Поступ системи наукової освіти повинен активізувати трансформацію шкільного навчального простору через включення в його архітектоніку зовнішніх інституцій, які утворюють особливі форми взаємної інтеграції, переносять в життя і культуру шкільних спільнот емоції живої дійсності і невідомо змінюють життя, культуру, суспільство.

Список використаних джерел

1. Пінкер Стівен. Просвітництво сьогодні. Аргументи на користь розуму, науки та прогресу / Стівен Пінкер. – К.: Наш формат, 2019. – 560 с.
2. Mackenzie J. Science Education after Postmodernism // Education, Knowledge and Truth: Beyond the Postmodern Impasse. – London and New York: Routledge, 1998.
3. Schatzki T.R. Human Universals and Understanding a Different Socioculture // Human Studies, 2003. Vol. 26. No.1.

УДК 37.01.03.

КРЕАТИВНІ ЗНАННЯ В КОНТЕКСТІ ПАРАДИГМИ МЕТОДУ КЕЙСІВ

Н.В. Іванова, доктор філософських наук, доцент
*КЗВО «Луцький педагогічний коледж»
Волинської обласної ради, (м. Луцьк)*

Ключові слова: метод, кейс, освіта, учень, особистість, викладач, творчість.

В наш час найважливішим пріоритетом навчально-освітньої діяльності в Україні є підготовка креативної особистості, здатної на основі одержаних знань бути готовою до майбутнього, до адаптації в непередбачених ситуаціях і складних викликах життя. Для цього потрібні не просто знання, яких з кожним днем стає все більше, а вміння їх використовувати. Адже майбутнє належить тим, хто зуміє поєднати непоєднане, знаходити нові смисли і, таким чином, адаптуватися до «безжальних» викликів все ще не пізнаної природи і непередбачуваного розвитку цивілізації.

В значній мірі нове – це результат впровадження у життя певних культурних, інтелектуальних, наукових знань, які стають новими цінностями для людини. На їх основі здійснюється переоцінка цінностей, в

основі яких існує знання реальної освіти і принципів її функціонування. Але насамперед нове дає індивідуальному творцю освітнього процесу можливість визначити свою позицію.

Таку позицію демонструє концепція new-знання, в основі якої лежить метод кейс-уроків (від англійського case – випадок, ситуація). Метод case-study, або метод конкретних ситуацій, заснований на процесі навчання шляхом вирішення конкретних завдань-ситуацій (вирішення кейсів). Він належить до активних методів навчання. Застосування case-study дозволяє формувати в учнів цілісне уявлення про світ, і, найголовніше, розвивається системне мислення. Кожний урок системи постає як ген, котрий містить всю формулу цілого. Це і є основа new-знання. Завдяки йому відбувається «перетікання» знань: від одержаних на шкільних уроках імпульсів (квантів) через самостійне опрацювання рекомендованої літератури, самостійний пошук в Інтернеті того, що сподобалося, «запало в душу», лягло на розум, і зворотньо – з питаннями до компетентного учителя (коуча).

Ідеї методу case-study досить прості: отримання знань з дисциплін, істина в яких плюралістична. Тобто є кілька відповідей на поставлене питання, які можуть змагатися за ступенем істинності. Завдання викладання при цьому орієнтоване на отримання не єдиної, а багатьох істин, або результатів. Акцент навчання переноситься не на оволодіння готовим знанням, а на його вироблення, на співтворчість учня і викладача, коли учень по суті справи рівноправний з іншими учнями і викладачем в процесі обговорення проблеми.

Плюральність сучасного світу дозволяє розробляти і пропонувати різні альтернативні моделі і методи навчання. Запропонований масштабний метод case-study є тим креативним знанням, яке постає дієвою альтернативою існуючим навчальним ідеям, яких багато. Але цінними є ті ідеї, які мають практичне значення. Про оновлення освіти багато говорять, але головне, наскільки та чи інша ідея чи модель розкриває природні задатки обдарованості. Важливо визначити, яка тобі потрібна ідея, яка веде до істини.

Актуальність інституту освіти в сучасному світі обумовлена динамічним впровадженням інформаційно-цифрових технологій у всі сфери життя. Дана обставина вимагає пошуку нових форм і способів навчання. Нове як ознака сучасності означає перехід від минулого до майбутнього. Воно диктує вимогу застосовувати нову форму навчального уроку – case-study. Впровадження методу кейсів в освітньо-педагогічну практику приводить до вдосконалення навчального процесу, урізноманітнює шкільні уроки, розкриває творчі потенції обдарованості. Креативні знання є надзвичайно складною і багатомасштабною проблемою, яка вимагає подальшого дослідження. Завдання креативного знання – відтворювати зв'язки часу, виявлення можливостей включення освітнього простору в універсальний горизонт людської культури.

Список використаних джерел

1. Возняк В.С. Метафізика рассудка и разума: опыт несистематической самокритики / В.С. Возняк. – К.: Самватас, 1994. – 340 с.
2. Гройс Борис. О новом. Опыт экономики культуры / Борис Гройс. – М.: Ад Маргинем Пресс, 2015. – 240 с.
3. Кремень В.Г. Людина у викликах цивілізації: від минулого – до майбутнього: монографія / В.Г. Кремень, В.В. Ільїн. – Київ: Грамота, 2020. – 248 с.
4. Ліпін М.В. Освіта в модифікаціях сучасного світу: монографія / М.В. Ліпін. – К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2018. – 340 с.
5. Харарі Ювал Ной. 21 урок для 21 століття / Ювал Ной Харарі. – Київ: Форс Україна, 2018. – 416 с.

УДК 316.614-026.552+008-026.15

СОЦІАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ – ОСНОВА ДЛЯ РОЗВИТКУ КУЛЬТУРНИХ ТА КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ

Т.І.Кадлубович, кандидат політичних наук, доцент

П.І.Квятковська, студентка гр. БДweb2-21

Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: соціалізація, культурні індустрії, креативні індустрії, особистість.

Розвиток культурних та креативних індустрій є необхідною умовою існування цивілізованого світу. До них належать театральні та образотворчі види мистецтва, кінематограф, телебачення й радіо, музика, видавнича справа, комп'ютерні ігри, нові медіа, архітектура, дизайн, мода та реклама, – тобто все те, що «наповнює» життя сучасної людини. Вони зберігають культурну спадщину, традиційні види творчості, розробляють новітні творчі практики, створюють інтелектуальну власність, а творчий підхід до вирішення завдань стає важливим фактором конкурентоспроможності. Виробництво розглядається крізь призму культури: культурне споживання пов'язане з освітою, стилем життя, дозвіллям, ідентичністю.

Джастин О'Коннор відзначає, що змінюється сама парадигма споживання, формуються нове ставлення до роботи, кар'єри, досліджень, амбіцій, щастя, успіху, при цьому культурні виробники мають потенціал формувати нові звички [3]. Зрозуміло, що провідним діячем у цих процесах стає людина, творча особистість, яка формується у процесі соціалізації.

Однією з найбільш відомих і визнаних у науковому співтоваристві концепцій соціалізації є створена американсько-німецьким психологом шведського походження Еріком Еріксоном. Він виділяє кілька